

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรมป่าไม้. 2515. ไม้ที่มีค่าทางเศรษฐกิจของไทย ตอนที่ 1. กรุงเทพฯ: ฝ่ายพฤกษศาสตร์ กองบำรุง
กรมป่าไม้. 246 หน้า.
- กรมป่าไม้. 2518. ไม้ที่มีค่าทางเศรษฐกิจของไทย ตอนที่ 2. กรุงเทพฯ: ฝ่ายพฤกษศาสตร์ กองบำรุง
กรมป่าไม้. 256 หน้า.
- กรมป่าไม้. 2518. ไม้ที่มีค่าทางเศรษฐกิจของไทย ตอนที่ 3. กรุงเทพฯ: ฝ่ายพฤกษศาสตร์ กองบำรุง
กรมป่าไม้. 243 หน้า.
- คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2532. รายงานฉบับสมบูรณ์ แผนการจัดการเขตรักษา
พันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง จ. อุทัยธานีและ จ. ตาก (พ.ศ. 2533-2537) รายละเอียดพื้น
ฐานทั่วไปของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง. กรุงเทพฯ: คณะวนศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 239 หน้า.
- จิรากรณ์ กชเสนี. 2537. หลักนิเวศวิทยา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 301 หน้า.
- เต็ม สมิตินันท์. 2518. พันธุ์ป่าไม้เมืองไทย. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต. 228 หน้า.
- เต็ม สมิตินันท์. 2523. ชื่อพรรณไม้แห่งประเทศไทย (ชื่อพฤกษศาสตร์-ชื่อพื้นเมือง). กรุงเทพ
มหานคร : ฟีนีทิพย์ลิขซึ่ง. 379 หน้า.
- ปรีชา ธรรมมานนท์. 2539. ป่าผลัดใบ. ใน ป่าไม้กับสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ . หน้า 212 -231.
- พงศ์ศักดิ์ สหุนาหุ. 2537. การศึกษาด้านนิเวศวิทยาของพรรณไม้ขึ้นต้นตระกูลถั่วในป่าเต็งรัง I.
องค์ประกอบของชนิดการขึ้นกระจายและความหลากหลาย.วารสารวนศาสตร์13:10-21.
- พงศ์ศักดิ์ สหุนาหุ, ปรีชา ธรรมานนท์ และ สมนึก ผ่องอำไพ . 2536. รายงานการศึกษาวิจัยช่วง
กลางการเปลี่ยนแปลงของป่าเต็งรัง. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ .
73 หน้า.
- พงษ์ศักดิ์ สหุนาหุ, มณฑล จำเริญพุดกษ, บุญฤทธิ์ ภูริยากร, ปรีชา ธรรมานนท์, วิศุทธิ์
สุวรรณภินันท์ และบัวเรศ ประไชยโย. 2522. การเปรียบเทียบลักษณะโครงสร้าง
ของป่า 3 ชนิด บริเวณลุ่มน้ำพรมจังหวัดชัยภูมิ. รายงานวนศาสตร์วิจัย เล่มที่ 63.
กรุงเทพฯ : คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 61 หน้า.
- สง่า สรรพศรี. 2509. นิเวศวิทยาป่าไม้. กรุงเทพฯ, ภาควิชาวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตร
ศาสตร์

- ตันต์ เกตุปราณีต. 2539. ป่าไม้กับไฟป่า. ใน ป่าไม้กับสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ . หน้า 212 - 231.
- อุทิศ ภูอินทร์. 2536. เอกสารประกอบการบรรยายเรื่อง ระบบนิเวศป่าไม้ (Forest Ecosystem)
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 54 หน้า.

ภาษาอังกฤษ

- Bartlett, H.H. 1956. Fire, primitive agriculture, and grazing in the tropics. In Changing the Face of Earth. pp. 692-720. Chicago: Univ. of Chicago Press.
- Batchelder, R.B. 1967. Spatial and temporal Patterns of Fire in the Tropical World. Proceeding of the Sixth Annual Tall Timbers Fire Ecology Conference. pp.278-297.
- Beeby, A. 1933. Applying Ecology. London: Chapman & Hall. 441 pp.
- Belsky, A. J. 1990. Tree/grass ratio in East African savannas : a comparison of existing models.; Journal of Biogeography. 17(4/5) :483-489.
- Boontawee, B., Plengkai, C. and Kao-sa-ard, A. 1995. Monitoring and Measuring Forest Biodiversity in Thailand. In Boyle, T.B.J. and Boontawee, B. (eds.), Measuring and Monitoring Biodiversity in Tropical and Temperate Forest. Proceeding of a IUFRO Symposium held at Chiang Mai, Thailand, August 27th - September 2nd. pp. 113-126. Malaysia: Center for International Forestry Research.
- Chandler, C., Cheney, P., Thomas, P., Trabaud, L., Williams, D. 1983. Fire in Forestry. vol. I&II, Chichester : John Wiley Interscience.
- Khemnark., C. 1978. Natural regeneration of the deciduous forest in Thailand. Technical paper number 3. Department of Silviculture Faculty of Science Kasetsart University: Bangkok
- Colinvaux, P. 1986. Ecology. Hong Kong: John Wiley & Sons. 725 pp.
- Dombois, D.M. and Ellenberg, H. 1974. Aims and Methods of Vegetation Ecology. New York: John Wiley & Sons.
- Food and Agriculture Organization. 1985. Dipterocarpaceae of South Asia. Rapa Monograph 1985/4. Bangkok : n.p. 319 pp.

- Gajaseri, J. and Boonprakob, K. 1995. Methods for Measurement of Species Diversity. In Boyle, T.B.J. and Boontawee, B. (eds.), Measuring and Monitoring Biodiversity in Tropical and Temperate Forest. Proceeding of a IUFRO Symposium held at Chiang Mai Thailand. August 27th-September 2nd. pp.237-245. Malaysia: Center for International .
- Gillon, D. 1983. The fire problem in tropical savannas, in E. Bourliere (ed) Tropical Savannas, Ecosystem of the World, (13), Elsevier Scientific Publishing Co.: 617-641.
- Glitzen, J.S., Platt, W.J. and Streng, D.R. 1995. Effects of fire regime and habitat on tree dynamics in North Florida longleaf pine savannas., Ecological Monographs. 65(4). pp. 441 - 476.
- Grogen, J. 1992. Fire in Huai Kha Khaeng Wildlife Sanctuay, In Prayurasiddhi, T. (ed.), Khao Nang Rum Research Paper. No. 4. pp. 22-29. Royal Forestry Department. n.p.
- Harris, D.r. 1972. Swidden systems and settlement, in P.J. Ucko, R. Tringham & G. W. Dimbleby (ed), Man, Settlement, and Urbanism, Duckworth, London: 245-262.
- Kent, M. and Coker, P. 1993. Vegetation Description and Description Analysis : A practical Approach. 362 pp.
- Kiratiprayoon, S., Luangjame, J., Bamrongthai, P. and Tarumatsawas, M. 1995. Species Diversity of Second Growth at Ngao Demonstration, Lampang Province. In Boyle, T.B.J. and Boontawee, B. (eds.), Measuring and Monitoring Biodiversity in Tropical and Temperate Forest. Proceeding of a IUFRO Symposium held at Chiang Mai Thailand. August 27th-September 2nd. pp.237-245. Malaysia: Center for International .
- Komarek, E. V. 1968. The nature of lightning fire, Proceedings of Tall Timbers Fire Ecology Conference, 1967, 7: 5-42.
- Komkris, T., Narabaoobh, V., Chunkao, K., Ngampongsai, C., & Tangtham, N. 1969. Effects of fire on soil and water losses at Mae-Huad Forest, Amphur Ngao, Lampang Province, Forest Research Bulletin, Kasetsart University, Bangkok.

- Krebs, C.J. 1972. Ecology. New York: Harper & Row.
- Krebs, C.J. 1978. The Experimental Analysis of Distribution and Abundance. 2nd ed. New York: Harper & Row. pp. 373-460.
- Krebs, C.J. 1985. The Experimental Analysis of Distribution and Abundance. 3rd ed. New York: Harper & Row. pp. 148-150.
- Krebs, C.J. 1989. Ecological Methodology. USA. : Harper Collins. 654 pp.
- Koop, H., Rijkssen, H.D. and Wind, J. 1994. Tools to Diagnose Forest Integrity; An Appraisal Method Substantiated by SILVI-STAR Assessment of Biodiversity and Forest Structure. in Boyle, T.B.J. and Boontawee, B. (eds.) Measuring and Monitoring Biodiversity in Tropical and Temperate Forest, Proceeding of a IUFRO Symposium held at Chiang Mai Thailand, August 27th - September 2nd. pp.309-333. Malaysia: Center for International Forestry Research.
- Lanly, J.P. 1982. Tropical Forest Resource. FAO Forestry Paper 30 Food and Agriculture Organization, Rome. 100 pp.
- Lekagul, B. & McNeely, J.A. 1977. Mammals of Thailand. Kurusapa Ladprao Press, Bangkok.
- Lieberman, D. and Li, M. 1992. Seedling recruitment pattern in a tropical dry forest in Ghana. Journal of Vegetation Science. 3: 375-382.
- Ludwig, J.A. and Reynolds, J.E. 1988. Statistical Ecology. John Wiley and Sons. 337 pp. USA: New York. pp. 373 - 384.
- Macleod, J. C. 1971. Forest fire control in Thailand, final report to RFD, 17 September 1971., Bangkok.
- Myers, N. 1980. Conservation of Tropical Moist Forest. A Report Prepared for the Committee on Research Priorities in Tropical Biology of The National Research Council. National Academy of Science, Washington ,D.C. 205 pp.
- Myers, N. 1984. The primary resource : The tropical Forests and our future. W.W. Norton, NY. 389 pp.
- Miller, G.T., Jr. 1994. Living in The Environment. 8th ed. USA: International Thomson Publishing. 700 pp.

- Nakhasathien, S. and Steward-Cox, B. 1990. Nomination of the Thung Yai Huai Kha Khaeng Wildlife Sanctuary to be a UNESCO World Heritage Site. Bangkok: Royal Forestry Department. 128 pp.
- Nakashizuka, T.(FFPRI) et. al.1995 . Seedling Dynamics in Tropical Seasonal Forest. In Japan Science & Technology Agency National Research Council of Thailand and Japan International Science & Technology Exchange Center, Proceeding of The International Workshop on "The Change of Tropical Forest Ecosystem by El Nino and Others " 7-10 February 1995. Kanchanaburi, Thailand. pp. 109-115. n.p.
- Odum, E.P. 1983. Basic Ecology. USA: CBS College Publishing.
- Patterson, W. A. III & Backman, A. E. 1988. Fire and disease history of forest , in B. Huntley & T. Wedd III (ed) Vegetation History. Handbook of vegetation science, 7, H. Lieth (ed). Kluwer Academic: 603-632.
- Philip, M.S. 1994. Measuring Trees and Forest. 2nd ed. UK: CAB INTERNATIONAL. 310 pp.
- Poole, R.W. 1974. An Introduction to Quantitative Ecology. USA: Mc Graw- Hill. pp. 375-397.
- Prayurasiddhi, T., Petchkong, T. & Laohawat, O. 1988. Impact of forest fire upon wildlife fauna in Huai Kha Khaeng Wildlife Sanctuary. paper No. 3, December 1988, Khao Nang Ram Wildlife Research Station, Technical Section, Wildlife Conservation Division., Royal Forestry Department, Bangkok.
- Rabinowitz, A. 1992. Fire, Dry dipterocarp Forest and The Carnivore Community in Huai Kha Khaeng Wildlife Sanctuay, Thailand. In Prayurasiddhi, T. (ed.), Khao Nang Rum Research Paper. No. 4. pp. 33-64. Royal Forestry Department. n.p.
- RFD. 1992 . Forest Statistics of Thailand. Royal Forestry Department. Bangkok : Thailand. (Thai and English).
- Shannon, C.E. and Wiener, W. 1949. Mathemtical Theory of Communication. Urbana: Univ. of Illinois Press.
- Sukwong, S. and Dhammanitayakul, P. 1977. Fire ecology investigations in Dry Dipterocarp Forest, in Proceeding of National Forestry Conference, 1977, Royal Forestry Department, Bangkok: 41-56.

- Takahashi, M. (JIRCAS,FFPRI) et. al.1995. Change of Vegetation Pattern in Different Successional Stages. In Japan Science & Technology Agency National Research Council of Thailand and Japan International Science & Technology Exchange Center, Proceeding of The International Workshop on "The Change of Tropical Forest Ecosystem by El Nino and Others " 7-10 February 1995. Kanchanaburi, Thailand. pp. 116-125. n.p.
- Tem Smitinand. 1978. The Manual of Dipterocarpaceae of Mainland Southeast Asia. Bangkok : Royal Forestry Department. 120 pp.
- Wilson, E.O. (ed.) 1989. Biodiversity. Washington D.C.: National Academy Press.
- Yarwudhi, C. (KUFF) et. al.1995. Tree Population Dynamics In a Tropical Seasonal Forest. In Japan Science & Technology Agency National Research Council of Thailand and Japan International Science & Technology Exchange Center, Proceeding of The International Workshop on "The Change of Tropical Forest Ecosystem by El Nino and Others " 7-10 February 1995. Kanchanaburi, Thailand. pp 97-108. n.p.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ลักษณะทั่วไปของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง

1. สถานที่ตั้งและสภาพภูมิประเทศ

เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง จังหวัดอุทัยธานีและตาก ถูกประกาศขึ้นให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเมื่อ พ.ศ. 2515 ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าในปี พ.ศ. 2503 เนื่องจากรัฐบาลโดยกรมป่าไม้เห็นว่า บริเวณตอนบนของห้วยขาแข้งและห้วยทับเสลา ยังมีสภาพเป็นป่าที่อุดมสมบูรณ์มีสัตว์ป่าอยู่ชุกชุมหลายชนิด และยังเป็นแหล่งต้นน้ำที่สำคัญของแม่น้ำแม่กลองและแม่น้ำสะแกกรัง ซึ่งมีความสำคัญอย่างมากต่อเศรษฐกิจด้านอื่น ๆ ของชาติและเพื่อรักษาประโยชน์ดังกล่าว รัฐบาลจึงมีนโยบายอนุรักษ์พื้นที่นี้ไว้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

ในขั้นต้นกรมป่าไม้ได้กำหนดพื้นที่บริเวณ ตำบลลานสัก อำเภอลานสัก, ตำบลคอกควายและตำบลแก่นมะกรูด อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี และบางส่วนของตำบลแม่ละมุ้ง อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้งซึ่งครั้งนั้นมีพื้นที่โดยประมาณ 1,631 ตารางกิโลเมตร และในปี พ.ศ. 2529 ได้ทำการผนวกพื้นที่ในตำบลระบำ, ตำบลป่าอ้อ ของอำเภอลานสัก จังหวัดตาก, ตำบลทองหลาง อำเภอห้วยคด และตำบลแก่นมะกรูด อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี เข้ารวมกับพื้นที่เก่าที่มีอยู่ ฉะนั้นในปัจจุบันเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้งจึงมีพื้นที่ครอบคลุมถึง 2 จังหวัด คืออุทัยธานีและตาก รวมพื้นที่ทั้งหมด 2574.64 ตารางกิโลเมตร (1,609,105 ไร่) อยู่ในแนวละติจูดที่ $15^{\circ}0' N - 15^{\circ}5' N$ และที่เส้นลองจิจูดที่ $99^{\circ}0' E - 99^{\circ}19' E$

ลักษณะทางภูมิประเทศและทางสัณฐานวิทยา ประกอบด้วยเทือกเขาใหญ่น้อยจำนวนมาก และมีภูมิประเทศลาดชันลงไปทางใต้ บริเวณตอนกลางของห้วยขาแข้งเป็นลำธารแบ่งระหว่างพื้นที่แนวตะวันออกและตะวันตก ถ้าห้วยขาแข้งจัดเป็นลำธารหลักในพื้นที่

ภาพประกอบที่ 1-ก แผนที่แสดงลักษณะทางภูมิประเทศของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้งจังหวัดอุทัยธานีและ จังหวัดตาก

สถาบันวิทยบริการ

2. สภาพภูมิอากาศ และปริมาณน้ำฝน (Climatic and Rainfall)

สภาพภูมิอากาศในห้วยขาแข้งจัดได้ว่าเป็นแนวภูมิอากาศแบบเชื่อมต่อระหว่างภูมิอากาศเขตร้อน (Tropical Climate) กับกึ่งเขตร้อน (Subtropical Climate) มีช่วงฤดูหนาวไม่สั้นมากนัก (ไม่เกินครึ่งเดือน) อยู่ในช่วงเดือนธันวาคม - มกราคม อุณหภูมิประมาณ 20°C อุณหภูมิต่ำสุดตลอดปีประมาณ 9°C และสูงสุดเฉลี่ยตลอดปีไม่เกิน 29°C ช่วงฤดูฝนเริ่มจากเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนเมษายน แหล่งที่มาของน้ำฝนแบ่งได้ 3 แหล่งใหญ่คือ 1.) ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ เริ่มในเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม ลักษณะไม่รุนแรงนักแต่จะกระจายไปทั่วพื้นที่ตลอดเวลา, 2.) พายุโซนร้อนจากทะเลจีนใต้ ที่เข้ามาทางตะวันออกเฉียงใต้ในช่วงเดือนกันยายนถึงตุลาคม ทำให้มีฝนตกบ้าง

ในบางพื้นที่ และ 3.) พายุ Depression ที่เข้ามาทางอ่าวไทย ทัดผ่านกรุงเทพมหานครและขึ้นสู่ภาคเหนือ ปริมาณฝนไม่มากนัก

จากข้อมูลปริมาณน้ำฝนของสถานีวิจัยสัตว์ป่าเขานางรำ ที่ตั้งอยู่ทางตอนกลางของพื้นที่ ค่าเฉลี่ยปริมาณน้ำฝนที่เก็บได้ทั้งปีตั้งแต่ พ.ศ. 2538-2539 พบว่า

ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยตลอดปีมีค่า 1559.7 มิลลิเมตร ปริมาณสูงสุดพบในเดือนกันยายน มีค่าเฉลี่ย 360.37 มิลลิเมตร และปริมาณต่ำสุดพบในเดือนธันวาคม มีค่าเฉลี่ย 3.03 มิลลิเมตร

การแปรผันช่วงอุณหภูมิปี พ.ศ. 2538 มีค่าระหว่าง 13.32°C - 36.94°C อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีมีค่า 24.98°C เดือนเมษายนเป็นเดือนที่มีอากาศร้อนและมีอุณหภูมิสูงสุดคือ 36.94°C เดือนกุมภาพันธ์เป็นเดือนที่มีอากาศหนาวที่สุด อุณหภูมิต่ำสุดของเดือนมีค่า 13.32°C

3. สภาพทางธรณีและปฐพีวิทยา

หินส่วนใหญ่เป็นต้นกำเนิดของดินในยุค Carboniferous และเป็นหินอัคนี (Igneous rocks) ซึ่งประกอบด้วยหินแกรนิตเป็นสำคัญ บางแห่งอาจมีควอตซ์ผสมอยู่มาก หินอัคนีพบทั่วไปในพื้นที่ท้องห้วย ตามลาดเขา นอกจากนี้ยังพบในป่าเต็งรังในระดับความสูงปานกลาง ในป่าผลัดใบสภาพหินที่พบจะแตกเป็นก้อนปานกลางเนื่องจากอิทธิพลของไฟป่าและการผุกร่อน ดินที่พบในพื้นที่ที่มีความแปรผันค่อนข้างมาก อาจเป็นดินที่เกิดตั้งแต่ยุค Red-yellow podsollic soil ลักษณะทั่วไปเป็นดินค่อนข้างดี การก่อชั้นของดินไม่ค่อยสมบูรณ์ ในบางตอนของพื้นที่มีหินโผล่ขึ้นมาบ้าง และจากการค้นคว้าของ ประหยัด (2528) กล่าวว่า ลักษณะดินในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้งมีการแปรผันตามลักษณะของสังคมพืชคลุมดิน กล่าวคือ

ในป่าเต็งรัง (Drydipterocarp forest) ดินที่พบส่วนใหญ่เป็นดินร่วนปนทราย, ทรายจัด ไปจนถึงดินร่วน ความเป็นกรดค่อนข้างสูง (P^H 4.6 - 7.1) ดินตื้น มีธาตุอาหารดินน้อย

ป่าผสมผลัดใบ (Mixed deciduous forest) เป็นดินร่วนปนทรายจนถึงดินร่วนเหนียวปนทราย ค่อนข้างเป็นกรดจัด (P^H 4.3 - 6.9) ชั้นดินตื้น มีธาตุอาหารของพืชน้อย

ป่าดิบแล้ง (Dry evergreen forest) มีลักษณะคล้ายป่าผสมผลัดใบแต่มีความลึกมากกว่า เก็บความชื้นไว้ได้ดีกว่า ที่ผิวดินมีซากอินทรีย์วัตถุค่อนข้างมาก ดินค่อนข้างเป็นกรดจัด (P^H 4.8 - 6.3) มีธาตุอาหารของพืชค่อนข้างต่ำ ดินระบายน้ำได้ดีพอสมควร

กล่าวโดยทั่วไป คือดินในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้งไม่เหมาะต่อการทำเกษตรกรรม เพราะลักษณะทั่วไปจะมีธาตุอาหารของพืชน้อยและเก็บความชื้นได้ไม่มากนัก เมื่อมีการทำลาย

ป่าจะทำให้ผิวดินถูกกัดเซาะอย่างรวดเร็วและเกิดแผ่นดินไหวได้ง่าย จึงเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะเก็บไว้เป็นแหล่งอนุรักษ์

4. ลักษณะสังคมพืชคลุมดิน

เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้งประกอบด้วยสังคมพืชคลุมดินเกือบทุกประเภทที่พบในประเทศไทย ทั้งนี้เพราะที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าแห่งนี้ประกอบด้วยภูมิประเทศหลายรูปแบบ นับตั้งแต่ที่ราบไปจนถึงยอดเขาสูง สภาพภูมิอากาศที่แยกได้เด่นชัดถึง 3 ฤดูกาล ช่วงการแปรผันอุณหภูมิค่อนข้างแคบ หินที่เป็นต้นกำเนิดของดินมีความหลากหลายค่อนข้างสูงก่อให้เกิดดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ต่างกัน สภาพความชื้นภายในดินแปรผันไปตามสภาพดินและภูมิประเทศ เนื่องจากการมีปัจจัยต่าง ๆ ค่อนข้างหลากหลายทำให้เกิดการกระจายทางลักษณะและโครงสร้างของสังคมพืชคลุมดินที่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยเหล่านี้ได้หลายอย่างด้วยกัน โดยเฉพาะทางด้านความสูงจากระดับน้ำทะเล คุณลักษณะของดินและลักษณะของภูมิประเทศจัดได้ว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งในสังคมพืชแต่ละชนิดมีความหลากหลายสูงมาก และสามารถทนต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมได้ดี สังคมพืชเด่นของพื้นที่ได้แก่ สังคมป่าดิบเขา , ป่าดิบชื้น , ป่าผสมผลัดใบ , ป่าเต็งรัง และป่าไผ่ นอกจากนั้นยังพบสังคมพืชอื่นที่น่าสนใจอีกหลายชนิด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ลักษณะทั่วไปของสังคมป่าผลัดใบในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง

ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง สังคมป่าผลัดใบที่พบแบ่งออกได้เป็น 2 สังคมย่อย

1. สังคมป่าเบญจพรรณ (Mixed deciduous forest)

สังคมป่าเบญจพรรณ เป็นสังคมป่าไม้ที่สามารถพบได้มากที่สุด ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 1,171.1 ตารางกิโลเมตร (45% ของพื้นที่ทั้งหมด) การเกิดโครงสร้างของป่าประเภทนี้ถูกกำหนดโดยปัจจัยที่สำคัญหลายประการ ในเขตที่ความชื้นค่อนข้างสูงจะพบต้นไม้ที่มีโครงสร้างโดยทั่วไปที่มีความสูงเฉลี่ยค่อนข้างสูงถึงสูงมาก และในพื้นที่ความชื้นต่ำ ต้นไม้ส่วนใหญ่ก็จะมี ความสูงเฉลี่ยต่ำกว่า ความแตกต่างทางโครงสร้างเหล่านี้ถูกกำหนดโดยปัจจัยสำคัญคือ ความสูงจากระดับน้ำทะเล, ลักษณะภูมิประเทศ, รวมทั้งชนิดและโครงสร้างทางกายภาพของดิน และที่สำคัญคือ ในป่าเบญจพรรณจะไม่พบพืชในวงศ์ Dipterocarpaceae ที่ไม้ที่เป็นองค์ประกอบของเรือนยอดชั้นบนสุดเลย

จากการสำรวจชนิดพันธุ์ไม้ในป่าเบญจพรรณ พบว่า ไม้เด่นในเรือนยอดชั้นบนสุดได้แก่ มะค่าโมง (*Azelia xylocarpa* Craib), สมพง (*Tetrameles nudiflora* R.Br.), เสลา (*Lagerstromia tomentosa* Presl), เสลาเส้า (*Lagerstromia duppereana* Pierre) และอาจพบไม้แดง (*Xylia xylocarpa* Tuab.) ขึ้นรวมอยู่ด้วย ไม้ชั้นรองในป่าเบญจพรรณมักจะขึ้นอยู่อย่างหนาแน่น เนื่องจากเรือนยอดชั้นบนสุดค่อนข้างเปิดโล่งทำให้ไม้ชั้นรองได้รับแสงอย่างเต็มที่ และสามารถเจริญเติบโตได้อย่างรวดเร็ว พันธุ์ไม้ในไม้ชั้นรองประกอบด้วย อินทนิลบก (*Lagerstromia macrocarpa* Wall.), แคทราย (*Cassia fistula* Linn.), แสลงใจ (*Strychnos nux-vomica* Linn.) และในไม้ชั้นรองนี้อาจมีไม้ไผ่ขึ้นปะปนบ้าง ส่วนไม้พื้นล่างประกอบด้วย ถั่วแปบช้าง (*Afgekia sericea* Craib), ปรู่ (*Alangium salviifolium* Wang.), เสี้ยวเครือ (*Bauhinia gluca* Wall. & Benth), กลั้วฤาษี (*Diospyros gladulosa* Lace) หญ้าชนิดต่าง ๆ , ไม้ห่ม, สมุนไพร, กาฝาก รวมทั้งกล้าไม้และพืชชั้นต่ำอีกจำนวนมาก

ภาพประกอบที่ 2-ก ลักษณะพืชพันธุ์ที่พบในป่าเบญจพรรณ

2. สังคมนาเต็งรัง (Dry dipterocarp forest)

ในเขตภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ป่าเต็งรังจะมีโครงสร้างที่มีลักษณะจำเพาะ และเป็นป่าที่พบได้มากที่สุดในประเทศไทย สำหรับในเขตป่าทุ่งใหญ่-ห้วยขาแข้งครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 343.25 ตารางกิโลเมตร (6% ของพื้นที่ทั้งหมด) ป่าเต็งรังมักขึ้นอยู่ที่ระดับความสูง 200-600 เมตร จากระดับน้ำทะเล ปัจจัยสำคัญที่ใช้ในการจำแนกสังคมนาเต็งรังออกจากสังคมนาชนิดอื่นคือ ชนิดของพืชเด่นและพืชที่เป็นองค์ประกอบภายในสังคมนา ซึ่งจะมีพืชในวงศ์ Dipterocarpaceae เช่น เต็ง (*Shorea obtusa* Wall.), รัง (*Shorea siamensis* Miq.), ยางกราด (*Dipterocarpus intricatus* Dyer), ยางเหียง (*Dipterocarpus obtusifolius* Teijsm. ex Miq.), ยางพลวง (*Dipterocarpus tuberculatus* Roxb.) ในบางพื้นที่อาจพบไม้ไผ่ขึ้นรวมอยู่ด้วย ไม้ชั้นรองที่พบได้แก่ พุดป่า (*Gardenia tubifera* Wall.), ผักหวาน (*Milientha sauvis* Pierre), เป้ง (*Phoenix acaulis* Ham.) เป็นต้น นอกจากนี้ไม้พื้นล่างที่พบได้ทั่วไป เช่น หว่า (*Eugenia cumini* Druce), เอื้องหมายนา (*Costus speciosus* Smith), ตะคร้ำ (*Garuga pinnata* Roxb.), ไม้พุ่ม, หญ้าชนิดต่าง ๆ รวมทั้งกล้วยไม้ในวงศ์ Orchidaceae ที่จะพบได้บ่อยมาก

ภาพประกอบที่ 3-ก ลักษณะของป่าเต็งรังในฤดูกาลที่พืชเริ่มมีการทิ้งใบ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1-ข ค่าดัชนีความสำคัญของโครงสร้างกลุ่มไม้ยืนต้นในระบบนิเวศป่าเต็งรัง

ลำดับที่	ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อไทย	Rel. Freq.	Rel. Dom.	Rel. Den.	IVI
1	<i>Bauhinia variegata</i> Linn.	ชงโค	2.50	0.03	1.39	3.29
2	<i>Buchanania latifolia</i> Roxb.	มะม่วงหาวมะงวง	7.50	0.42	5.56	13.48
3	<i>Dillenia obovata</i> Hoogl.	เทียนใหญ่	2.50	0.04	1.39	3.29
4	<i>Lannea coromandelica</i> Merr.	ฮ้อยช้าง	5.00	0.05	2.78	7.83
5	<i>Mammea siamensis</i> Kosterm.	สารภี	5.00	0.23	4.17	9.40
6	<i>Randia dascarpa</i> Bakh. f.	พนายแพ่ง	5.00	0.12	2.78	7.89
7	<i>Shorea obtusa</i> Wall.	เต็ง	20.00	52.27	27.78	100.05
8	<i>Shorea siamensis</i> Miq.	รัง	20.00	42.03	31.94	93.98
9	<i>Stereospermum neuranthum</i> Kurz.	แคทราย	12.50	3.02	9.27	25.24
10	<i>Terminalia alata</i> Heyne ex Roth	รกฟ้า	7.50	0.73	4.17	12.40
11	<i>Terminalia chebula</i> Retz.	แทน	2.50	0.14	2.78	5.42
12	<i>Terminalia corticosa</i> Pierre ex Lane	ตะแบกเลือด	5.00	0.54	2.78	8.32
13	Unidentified 1		2.50	0.02	1.39	3.91
14	<i>Vitex pinnata</i> Linn.	ตีนนก	2.50	0.36	1.39	4.24
			100.00	100.00	100.00	300.00

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2-ข ค่าดัชนีความสำคัญของโครงสร้างกลุ่มลูกไม้ในระบบนิเวศป่าเต็งรัง

ลำดับที่	ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อไทย	Rel. Freq.	Rel. Dom.	Rel. Den.	IVI
1	<i>Mammea siamensis</i> Kosterm.	สารภี	20.00	2.05	7.69	29.74
2	<i>Sterculia</i> sp.	ปอข้าวคาก	10.00	0.05	1.54	11.59
3	<i>Shorea obtusa</i> Wall.	เต็ง	20.00	90.07	66.15	176.22
4	<i>Shorea siamensis</i> Miq.	รัง	20.00	6.53	15.38	41.91
5	<i>Terminalia alata</i> Hayne ex Roth	รกฟ้า	20.00	1.14	6.15	27.30
6	Unidentified 1		10.00	0.16	3.08	13.24
			100.00	100.00	100.00	300.00

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3-ข ค่าดัชนีความสำคัญของโครงสร้างกลุ่มกล้าไม้ในระบบนิเวศป่าเต็งรัง

ลำดับที่	ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อไทย	Rel. Freq.	Rel. Dom.	Rel. Den.	IVI
1	<i>Antideema sotoense</i> Craib.	เมาสาย	1.67	0.00	0.63	2.30
2	Unidentified 5		1.67	0.01	0.31	1.99
3	<i>Buchanania latifolia</i> Roxb.	มะม่วงหาวมะงวีน	3.33	0.38	2.19	5.91
4	<i>Cratoxylum formosum</i> Dyer	ตี๋	1.67	0.03	0.63	2.32
5	<i>Croton argyretus</i> Bl.	เปล้า	3.33	0.12	0.94	4.93
6	<i>Dillenia obovata</i> Hoogl.	ชันใหญ่	3.33	4.25	6.27	13.86
7	<i>Lannea coromandelica</i> Merr.	ชื้ออช้าง	1.67	0.00	0.31	1.98
8	Unidentified 6		1.67	0.04	1.25	2.96
9	<i>Mammea siamensis</i> Kosterm.	สารภี	8.33	5.17	6.27	19.77
10	<i>Merkhamia stipulata</i> Seem.	แคหางค่าง	1.67	0.01	0.31	1.99
11	<i>Millettia suavis</i> Pierre	ผักหวาน	3.33	1.05	4.08	8.46
12	<i>Morinda coreia</i> Ham.	ชอป่า	3.33	0.09	0.94	4.37
13	<i>Randia dasycarpa</i> Bakh. f.	หนามแท่ง	6.67	0.09	1.57	8.33
14	<i>Shorea obtusa</i> Wall.	เต็ง	13.33	70.98	34.48	118.80
15	<i>Shorea siamensis</i> Miq.	รัง	11.67	3.69	9.40	24.76
16	<i>Sterculia</i> sp.	ปอข้าวตาก	6.67	3.21	7.48	17.72
17	<i>Terminalia alata</i> Heyne ex Roth	รกฟ้า	6.67	0.18	2.19	9.05
18	Unidentified 1		5.00	1.71	3.76	10.47
19	Unidentified 2		5.00	0.98	4.39	10.37
20	Unidentified 3		10.00	8.00	12.23	30.22
			100.00	100.00	100.00	300.00

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4-ข ค่าดัชนีความสำคัญของโครงสร้างกลุ่มไม้ยืนต้นในระบบนิเวศป่าเบญจพรรณ

ลำดับที่	ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อไทย	Rel. Freq.	Rel. Dom.	Rel. Den.	IVI
1	<i>Croton argyrateus</i> Bl.	เป้ง่า	1.75	0.11	2.56	4.43
2	<i>Dalbergia cultrata</i> Grah. ex Benth.	กระเทียมขาว	5.26	1.17	3.85	10.28
3	<i>Dalbergia oliveri</i> Gamble	ชิงชัน	3.51	0.78	2.56	6.83
4	<i>Haldina cordifolia</i> Ridg.	ขี้ขาว	5.26	5.41	3.85	14.52
5	Unidentified 6		1.75	0.05	1.28	3.08
6	<i>Lagerstroemia superreana</i> Pierre	ตะแบกเปลือกบาง	3.51	1.23	2.56	7.30
7	<i>Lagerstroemia loudonli</i> Tuijssn. & Binn.	อินทรี	7.02	13.69	11.54	32.25
8	<i>Lannea coronandolica</i> Merr.	อี้อช้าง	5.26	0.44	5.13	10.83
9	Unidentified 4		7.02	5.77	7.69	20.48
10	<i>Markhamia stipulata</i> Seem.	แคหางค่าง	5.26	0.44	3.85	9.55
11	<i>Phyllanthus emblica</i> Linn.	มะขามป้อม	1.75	0.01	1.28	3.04
12	<i>Pterocarpus macrocarpus</i> Kurz.	ประดู่	5.26	8.23	3.85	17.34
13	<i>Schleichera oleosa</i> Merr.	ตะคร้อ	10.53	3.22	14.10	27.85
14	<i>Shorea siamensis</i> Miq.	รัง	3.51	5.77	2.56	11.85
15	<i>Spondias pinnata</i> Kurz.	มะกอก	5.26	3.96	3.85	13.07
16	<i>Terminalia bellerica</i> Roxb.	แห่น	1.75	0.17	1.28	3.20
17	<i>Terminalia corticosa</i> Pierre ex Lanos.	ตะแบกเลือด	3.51	0.23	2.56	6.31
18	<i>Terminalia nigrovirens</i> Pierre ex Lam.	พนมกษ	10.53	33.10	14.10	57.73
19	<i>Vitax limonifolia</i> Wall.	สวอง	1.75	0.02	1.28	3.05
20	<i>Vitax pinnata</i> Linn.	ตีนนก	8.77	16.17	8.97	33.92
21	<i>Xylia xylocarpa</i> Tuab.	แดง	1.75	0.04	1.28	3.08
			100.00	100.00	100.00	300.00

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5-ข ค่าดัชนีความสำคัญของโครงสร้างกลุ่มลูกไม้ในระบบนิเวศป่าเบญจพรรณ

ลำดับที่	ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อไทย	Rel. Freq.	Rel. Dom.	Rel. Den.	IVI
1	<i>Alangium salviifolium</i> Wang.	ปู้	6.67	0.16	2.13	8.93
2	<i>Bridelia retusa</i> Spreng.	เต็งหนาม	6.67	0.10	2.13	8.92
3	<i>Craoxtylum formosum</i> Dyer	ตีว	6.67	0.53	4.26	11.45
4	<i>Croton argyrateus</i> Bl.	แป้ง	6.67	0.56	4.26	11.48
5	<i>Lagerstroemia duperrona</i> Pierre	ตะแบกเปลือกบาง	13.33	83.62	46.81	143.76
6	<i>Lagerstroemia loudonii</i> Teijsm. & Binn.	อินทรีจิต	6.67	0.84	4.26	11.76
7	Unidentified 3		6.67	0.12	2.13	8.29
8	Unidentified 4		6.67	1.60	6.38	14.65
9	<i>Schleichera oleosa</i> Merr.	คะกร้อ	6.67	0.51	2.13	9.30
10	<i>Sterculia</i> sp.	ป้อข้าวตาก	6.67	0.11	2.13	8.90
11	<i>Terminalia corticosa</i> Pierre ex Laness.	ตะแบกเลือด	6.67	0.92	4.26	11.85
12	<i>Vitax pinnata</i> Linn.	พีนน	6.67	0.15	2.13	8.94
13	<i>Xylia xylocarpa</i> Tuab.	แดง	13.33	10.76	17.02	41.12
			100.00	100.00	100.00	300.00

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6-ข ค่าดัชนีความสำคัญของโครงสร้างกลุ่มกล้าไม้ในระบบนิเวศป่าเบญจพรรณ

ลำดับที่	ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อไทย	Rel. Freq.	Rel. Dom.	Rel. Den.	IVI
1	<i>Antidesma montanum</i> Bl.	ม่วงน	1.35	1.08	0.22	2.65
2	Unidentified 5		1.35	0.43	0.01	1.79
3	<i>Bridelia retusa</i> Spreng.	เต็งหนาม	1.35	0.65	0.00	2.00
4	<i>Bauhinia variegata</i> Linn.	ขงโค	2.70	0.43	0.00	3.14
5	<i>Crotonyllum formosum</i> Dyer	ควี้	1.35	0.22	0.00	1.57
6	<i>Croton argyratus</i> Bl.	เป้ง	9.46	20.93	22.84	53.25
7	<i>Delbergia cultrata</i> Grah. ex Benth.	กระทิงเขาคว	5.41	1.51	0.16	7.08
8	<i>Haldina cordifolia</i> Ridsd.	ขี้วัว	1.35	0.22	0.00	1.57
9	Unidentified 1		4.05	1.30	0.10	5.45
10	Unidentified 2		2.70	3.89	0.19	6.78
11	Unidentified 8		1.35	3.24	0.42	5.01
12	<i>Lagerstroemia duperreana</i> Pierre	ตะแบกเปลือกบาง	4.05	1.51	0.05	5.62
13	<i>Lannea coronandolica</i> Merr.	ฮ้อยช้าง	1.35	0.22	0.00	1.57
14	Unidentified 3		9.46	11.02	5.07	25.55
15	Unidentified 4		5.41	1.73	0.16	7.29
16	<i>Markhamia stipulata</i> Seem.	แคหางค่าง	6.76	1.51	0.05	8.31
17	<i>Morinda coreia</i> Ham.	ชอป่า	1.35	0.22	0.01	1.57
18	<i>Randia dascarpa</i> Bakh. f.	พนมแห้ง	4.05	0.65	0.03	4.73
19	<i>Schleichera oleosa</i> Merr.	คะครือ	2.70	0.43	0.01	3.15
20	<i>Shorea siamensis</i> Miq.	รัง	1.35	0.22	0.01	1.57
21	<i>Spondias pinnata</i> Kurz.	มะกอก	1.35	0.22	0.01	1.57
22	<i>Sterculia foetida</i> Linn.	ปอพูช้าง	1.35	0.22	0.01	1.57
23	<i>Sterculia</i> sp.	ปอข้าวคาก	8.11	8.21	2.93	19.24
24	<i>Terminalia bellerica</i> Roxb.	แพน	4.05	0.65	0.01	4.72
25	<i>Terminalia nigrovirens</i> Pierre ex Lances	พนมกษ	9.46	37.58	67.64	114.68
26	<i>Vitex pinnata</i> Linn.	คีนน	2.70	0.65	0.06	3.41
27	<i>Walura trichostemon</i> Miq.	ขี้คีน	2.70	0.43	0.00	3.14
28	<i>Xylia xylocarpa</i> Tuab.	แดง	1.35	0.65	0.03	2.03
			100.00	100.00	100.00	300.00

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7-ข ค่าดัชนีความสำคัญของโครงสร้างกลุ่มไม้ยืนต้นในระบบนิเวศรอยต่อ

ลำดับที่	ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อไทย	Rel. Freq.	Rel. Dom.	Rel. Den.	IVI
1	<i>Antidesma montanum</i> Bl.	เม่าขน	1.67	0.02	1.15	2.84
2	<i>Bombax anceps</i> Pierre	ง	1.67	0.10	1.15	2.91
3	<i>Canarium subulatum</i> Grill.	มะเกลือ	3.33	0.12	2.30	5.75
4	<i>Croton argyranus</i> Bl.	เป้ง	1.67	0.01	1.15	2.83
5	<i>Dalbergia oana</i> Grah.	จัน	1.67	0.01	1.15	2.83
6	<i>Dalbergia cultrata</i> Grah. ex Benth.	กระเทียมขาว	8.33	3.86	6.90	19.09
7	<i>Haldina cordifolia</i> Ridg.	จรวัว	1.67	0.02	1.15	2.83
8	<i>Lannea coromandelica</i> Merr.	ช้อยช้าง	1.67	0.03	1.15	2.85
9	Unidentified 4		3.33	1.08	2.30	6.72
10	<i>Melia pinnata</i> Walp.	มะขมหิน	3.33	0.15	2.30	5.78
11	<i>Phoebe paniculata</i> Nees	ตะกิด	1.67	0.21	1.15	3.03
12	<i>Randia dascarpa</i> Bakh. f.	พนามแห้ง	3.33	0.07	2.30	5.70
13	Unidentified 6		1.67	0.30	1.15	3.12
14	<i>Schleichera oleosa</i> Merr.	ตะกร้อ	10.00	2.04	6.90	18.93
15	<i>Shorea obtusa</i> Wall.	เค็ง	8.33	24.48	12.64	45.46
16	<i>Shorea siamensis</i> Miq.	รัง	16.67	60.89	32.18	109.74
17	<i>Sindora siamensis</i> Miq.	มะค้ำเค็ง	1.67	0.22	1.15	3.04
18	<i>Spondias pinnata</i> Kurz.	มะกอก	3.33	0.02	2.30	5.65
19	<i>Sterculia foetida</i> Linn.	ป้อหูช้าง	1.67	0.02	1.15	2.48
20	<i>Sterculia</i> sp.	ป้อข้าวคาก	3.33	1.05	2.30	6.68
21	<i>Terminalia alata</i> Heyne ex Roth	รอกฟ้า	5.00	0.23	3.45	8.68
22	<i>Terminalia corticosa</i> Pierre ex Laness.	ตะแบกเลือด	6.67	1.47	4.60	12.73
23	<i>Vitex limonifolia</i> Wall.	สาวอง	1.67	0.03	1.15	2.85
24	<i>Vitex pinnata</i> Linn.	ตีนนก	6.67	3.58	6.90	17.14
			100.00	100.00	100.00	300.00

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8-ข ค่าดัชนีความสำคัญของโครงสร้างกลุ่มลูกไม้ในระบบนิเวศรอยต่อ

ลำดับที่	ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อไทย	Rel. Freq.	Rel. Dom.	Rel. Den.	IVI
1	<i>Antidouna scotopenae</i> Craib.	แม่สาข	5.88	0.22	1.79	7.89
2	<i>Buchanania latifolia</i> Roxb.	มะม่วงหัวแมงวัน	5.88	0.41	3.57	9.87
3	<i>Delbergia oliveri</i> Gamble	จิงจั้น	5.88	0.10	1.79	7.76
4	<i>Lagerstroemia superreana</i> Pierre	คะแบกเปลือกบาง	5.88	0.14	1.79	7.81
5	<i>Lannea coromandelica</i> Merr.	ฮ้อยช้าง	11.76	5.87	10.71	28.35
6	<i>Pavetta indica</i> Linn.	เข็มป่า	5.88	0.95	3.57	10.41
7	<i>Randia daucarpa</i> Bakh. f.	พนามแห้ง	5.88	0.09	1.79	7.76
8	<i>Shorea obtusa</i> Wall.	เต็ง	11.76	85.14	48.21	145.12
9	<i>Shorea siamensis</i> Miq.	รัง	11.76	3.04	8.93	23.73
10	<i>Sterculia</i> sp.	ปอข้าวตาก	5.88	0.07	1.79	7.74
11	<i>Terminalia bellirica</i> Roxb.	แพน	5.88	0.37	3.57	9.82
12	<i>Terminalia corticosa</i> Pierre ex Laness.	คะแบกเลือด	5.88	0.84	3.57	10.29
13	<i>Vitex pinnata</i> Linn.	ตีนนก	11.76	2.78	8.93	23.48
			100.00	100.00	100.00	300.00

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9-ข ค่าดัชนีความสำคัญของโครงสร้างกลุ่มกล้าไม้ในระบบนิเวศรอยต่อ

ลำดับที่	ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อไทย	Rel. Freq.	Rel. Dom.	Rel. Den.	IVI
1	Unidentified 5		4.41	1.36	0.36	6.14
2	<i>Buchanania latifolia</i> Roxb.	มะม่วงหาวมะม่วง	5.88	3.63	0.44	9.95
3	<i>Cratoxylum formosum</i> Dyer	ควี้	2.94	1.81	0.22	4.98
4	<i>Croton argyrateus</i> Bl.	เปล้า	7.35	17.46	35.87	60.69
5	<i>Dalbergia cultrata</i> Grah. ex Benth.	กระพี้เขาควาย	1.47	0.23	0.00	1.70
6	<i>Dalbergia oliveri</i> Gamble	ชิงชัน	1.47	0.23	0.00	1.70
7	<i>Diospyros dasyphylla</i> Kurz	จันทน์	1.47	0.45	0.01	1.94
8	<i>Eupatorium ordonatum</i> Linn.	สามเศียร	7.35	5.90	0.99	14.24
9	<i>Hymenodictyon excelsum</i> Wall.	อุโลก	1.47	0.23	0.01	1.71
10	Unidentified 6		2.94	1.59	0.36	4.89
11	Unidentified 1		5.88	6.12	3.58	15.59
12	<i>Lagerstroemia duperreana</i> Pierre	ตะแบกเปลือกบาง	1.47	0.23	0.00	1.70
13	<i>Lanea coromandelica</i> Merr.	อี้อูร้าง	2.94	0.91	0.01	3.86
14	Unidentified 3		7.35	20.41	24.74	52.50
15	Unidentified 2		1.47	0.45	0.05	1.97
16	<i>Marranea siamensis</i> Kosterm.	สารภี	2.94	0.91	0.13	3.98
17	<i>Randia dascarpe</i> Bakh. f.	หนามแดง	1.47	0.45	0.01	1.93
18	<i>Schleichera oleosa</i> Merr.	ตะคร้อ	4.41	1.95	0.43	6.43
19	<i>Shorea obtusa</i> Wall.	เต็ง	2.94	8.84	11.16	22.95
20	<i>Shorea siamensis</i> Miq.	รัง	4.41	8.84	11.67	24.92
21	<i>Sindora siamensis</i> Miq.	มะค่าเค็ด	1.47	0.23	0.00	1.70
22	<i>Sterculia foetida</i> Linn.	ปอพูร้าง	4.41	0.68	0.11	5.20
23	<i>Sterculia</i> sp.	ปอข้าวตาก	2.94	3.40	1.24	7.58
24	<i>Sterculia villosa</i> Roxb.	ปอพูร้าง	1.47	0.23	0.01	1.71
25	<i>Stereospermum neuranthum</i> Kurz.	แคทราย	1.47	0.68	0.11	2.26
26	<i>Terminalia alata</i> Hayne ex Roth	รูกฟ้า	7.35	9.75	7.58	24.68
27	<i>Terminalia bellerica</i> Roxb.	แพน	4.41	2.27	0.87	7.55
28	<i>Terminalia corticosa</i> Pierre ex Lances.	ตะแบกเปลือก	1.47	0.45	0.01	1.93
29	<i>Terminalia nigrovirens</i> Pierre ex Lances.	หนามกาว	1.47	0.23	0.00	1.70
30	<i>Vitex pinnata</i> Linn.	คีนนง	1.47	0.45	0.00	1.93
			100.00	100.00	100.00	300.00

ประวัติผู้เขียน

นางสาวเพ็ญศรี ศรีภักุหา เกิดเมื่อวันที่ 5 กันยายน พ.ศ. 2514 ที่จังหวัดสมุทรปราการ สำเร็จการศึกษาปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (สาขาชีววิทยา) จากภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2536 และในปีการศึกษา 2537 ได้เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาสัตววิทยา) ที่ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย